

Ilmaiset ilmapallot

Aaron, Iris, Zaid ja Sani olivat viettämässä päivän ensimmäistä välituntia ja katselivat kaihoisesti koulun viereisen kaupan pihalle. Koulun viereen oli avattu uusi kauppa, ja ensimmäisille asiakkaille oli tarjolla mehua ja pullaa sekä ilmapalloja. Iris oli kuullut, että ilmapalloja jaetaan vain kolmellesadalle lapselle, joten lapsia mietitytti, mahtaisiko niitä olla enää saatavilla iltapäivällä, kun koulu loppuisi.

Kaupan ovesta kulki sisään aikuisia pienten lastensa kanssa, ja kohta he tulivat ovesta ulos – lapset riemusta kiljuen, aikuiset ilmapalloja väistellen. Aaron, Iris, Zaid ja Sani seisoivat piirissä ja potkivat kengänkärjillään maata. Heidän olisi kovasti tehnyt mieli saada ilmapallot, mutta koulun pihalta ei saanut poistua välitunnin aikana. Välituntivalvojan neonkeltainen liivi vilahteli vähän väliä lasten silmäkulmassa ja muistutti säännöstä, jonka rikkominen oli ankarasti kielletty.

Pian Zaid ja Sani huomasivat, että välituntivalvoja käveli kulman takana olevalle jalkapallokentälle selvittämään jotakin iänikuista riitaa siitä, oliko joku tilanne maali vai ei. He vilkaisivat toisiaan ja ymmärsivät hetkensä koittaneen. Sani kuiskasi Aaronille ja Irikselle nopeasti: ”Katsokaa, välituntivalvoja meni futiskentälle! Me voisimme nyt äkkiä käydä kaupassa hakemassa pallot ja tulla sitten takaisin. Kukaan ei huomaisi.” Aaron ja Iris katsoivat empien toisiaan. Aaron sanoi epäilevästi: ”En oikein tiedä, onko se järkevää. Mieti, millaiset seuraukset siitä voisi tulla, jos jäisimme kiinni. Ope olisi tosi vihainen ja kotona ragettasiin.”

Sani loi Aaroniin säälivän katseen ja tokaisi: ”Et kai sinä oikeasti ole niin nössö, että mietit, mitä ope tai vanhemmat sanovat?” Aaronin kasvat lehahtivat punaiseksi noloudesta eikä hän keksinyt mitään sanottavaa. Hän ei haluaisi rikkoa sääntöjä ja joutua pulaan, mutta samalla häntä hävetti, että Sani pitäisi häntä nössönä.

Iris ei kuitenkaan jäänyt sanattomaksi, vaan totesi muille: ”Minä olen Aaronin kanssa samaa mieltä. Kauppaan lähteminen kesken koulupäivän olisi typerää. Miettikää nyt itsekin. Ettehän te voi edes ottaa ilmapalloja mukaan luokkaan. Te jäisitte heti kiinni. Se vasta hassua olisikin, että te tulisitte luokkaan ilmapallojen kanssa ja yrittäisitte selittää opelle, mistä olette ne saaneet. Toisekseen, miettikää miten sille ilmapallolle muutenkin käy jo seuraavana päivänä – se tyhjenee. Hetken ilo ei ole sen arvoinen, että siitä kannattaisi ottaa monta päivää pahaa mieltä, mitä sen saaminen aiheuttaisi. Minä ainakin menen kauppaan vasta koulupäivän jälkeen. Pullaa ja mehua siellä ainakin riittää kaikille.”

Zaid ja Sani katselivat toisiaan nolon näköisinä ja lopulta Sani totesi: ”Taidat olla oikeassa. Mennään kaikki yhdessä kauppaan koulupäivän jälkeen.” Aaron nyökkäsi tyytyväisenä. Samassa välituntikellokin soi, ja kaikki lapset lähtivät kävelemään luokkaa kohti. Ilmapallot saivat odottaa.

Tarina: Reetta Niemi